

[Kirsten Jacobsen]

som går ud på, at pensionisterne ikke skal lades tilbage med et negativt udbytte af denne skattereform. Fremskridtspartiet kan simpelt hen ikke forstå den omvendte Robin Hood-effekt, der er i skattereformen. Vi kan ikke forstå, at det kan være socialt afbalanceret at nedsætte lejeværdien for de aller-aller-allerdyreste villaer, hvor folk med de allerhøjeste indkomster bor, uden også at give pensionisterne, som man kan bevise ved hjælp af beregninger kommer negativt ud af denne skattereform, en tilsvarende lejeværdinedsættelse. Fremskridtspartiet foreslår, at pensionisternes lejeværdi nedsættes fra 1,2 pct. til 0,8 pct. Det har vi bedt regeringen om at stille et ændringsforslag om. Det ville den ikke, og regeringen mener altså stadig væk, at det er et socialt velafbalanceret forslag.

Når Fremskridtspartiet alligevel ikke stemmer imod regeringens forslag om at nedsætte den såkaldte millionærtakst, er det, fordi Fremskridtspartiet har den principielle opfattelse, at al lejeværdi er en misundelsesafgift, som burde fjernes, og det har vi i et andet forslag, som er til behandling her i Folketinget, givet klart udtryk for. Men skulle vi i den givne situation have valgt, hvor pengene skulle bruges, om de skulle bruges på dem med de små indtægter eller de skulle bruges på millionærerne, så havde der ikke været tvivl i Fremskridtspartiets sind, så var det pensionisterne, der havde fået nedsat deres lejeværdi.

Når Fremskridtspartiet også foreslår, at sommerhusejerne skal have nedsat lejeværdien på samme måde som almindelige boligejere, så er det, fordi det under udvalgsarbejdet ikke er lykkedes at få en klar definition af, hvad der er det ene, og hvad der er det andet. Det viser regeringens egne ændringsforslag i og for sig, idet der i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 10 og 12 fra regeringen står, at ejere, som anvender deres sommerhus til helårsbeboelse efter tilladelse, jf. et foranstående ændringsforslag, nu ikke længere kan få det foreslåede bundfradrag på 7.000 kr. eller bruge 40-procents-fradraget ved udlejning af sommerhuset. Det betyder, at man ikke kan definere, hvad der er det ene og det andet. Jeg kunne lige så godt spørge skatteministeren: Hvordan skal man da behandle helårsbeboelser, som anvendes som sommerhuse? Og hvordan vil skatteministeren sikre sig, at der ikke sker om-

gåelser dér? Det er umuligt at lave denne definition; det viser ministerens egne ændringsforslag, og praksis vil i hvert fald med al ønskelig tydelighed vise ministeren, hvor svært det er.

Der er et andet problem, som har eksisteret i flere år i forbindelse med, at sommerhusudlejere lejer deres huse ud. Dér har man tidligere indført 40 procents fradrag, og det gjorde man for at få fat i udlejningsreserven, så vi kunne få nogle turistindtægter til landet. I lovteksten står der, at det 40-procents-fradrag skal dække alle de med udlejningen forbundne udgifter. Alle jurister, som jeg har konsulteret, definerer den sætning på den måde, at udgifter, der er forbundet med udlejning, naturligvis er annonceudgifter og udgifter til formidling. Men da lovteksten var uklart formuleret, gik Ligningsrådet som så mange gange før, når Folketinget ikke kan lave en ordentlig lovtekst, ind i det og sagde: Nej, det er altså både forbrugsafgifter og alt muligt andet.

Det betyder i virkeligheden, i virkelighedens verden, at man i et tilfælde med to fuldstændig ens sommerhuse, der ligger lige ved siden af hinanden, og som bliver lejet ud til den samme leje i nøjagtig lige lang tid, efter en 10-ugers-udlejningsperiode – det kunne også være 5 uger – kan komme ud for, at de to naboer, Hansen og Petersen, sidder og diskuterer med hinanden og spørger: Hvad har vi nu fået ud af at leje vores sommerhuse ud? Hansen, som har opvarmet sit sommerhus ved hjælp af elektricitet og også har varmt vand ved hjælp af elektricitet, vil ifølge dette regnestykke få 2.750 kr. mindre til sig selv end Petersen, som er så smart, at han kun har elektricitet til lys og køleskab, men kogsangas til det varme vand. Kogsangassen henter lejeren henne hos købmanden. Og så har han en brændeovn til varmen. Brændet henter lejeren også henne hos købmanden.

Den forbrugsafgift, som man betaler til elværket, skal man altså også betale skat af, hvorimod der ikke skal betales skat af den kogsangas og det brænde, som lejeren henter henne hos købmanden. Så enhver kan jo se, hvilken forskelsbehandling de to sommerhusejere kommer ud for. Det kan de have mange morsomme diskussioner ud af hen på sensommeren, når de skal sidde og diskutere, hvor fornuftigt vi gebærder os herinde i Folketinget.